

קיצור הדף היומי

יום ראשון, י' בכסלו תשפ"ב תענית • ב

מאימתי מזכירין גבורות גשמים

ר"א: מיו"ט הראשון של חג. ר"ה: מיו"ט האחרון של חג.

א"ל ר"ה: הואיל וגשמים סימן קללה בחג, למה הוא מזכיר?

א"ל ר"א: לא לשאול, אלא להזכיר מוריד הגשם בעונתו.

- א"ל: אם בן לעולם יהא מזכיר!

שואלין את הגשמים רק בסמוך לגשמים.

ר"י: העובר לפני התיבה, ביו"ט אחרון של חג - האחרון מזכיר גשם, ולא הראשון.

ביו"ט ראשון של פסח - הראשון מזכיר גשם, ולא האחרון.

תנא שנה במסכת ר"ה: ובחג נידונין על המים, [דין]

ואגב כך שואל כאן: מאימתי מזכירין גבורות גשמים. [ריצוי]

גבורות גשמים רי"ו: שיוורדין בגבורה, דבגשמים עד אין חקר,

למד חקר חקר מבריאת העולם ד'אין חקר לתבונתו, ונאזר בגבורה.

ומזכירין בתפלה דלעברו בכל לבנכם זו תפילה, ונתתי מטר ארצכם

• רי"ו: ג' **מפתחות ביד הקב"ה** שלא נמסרו ביד שליח,

מפתח גשמים, מפתח חיה, מפתח תחיית המתים,

במערבא אמרו: אך מפתח פרנסה, ולרי"ו: גשמים היינו פרנסה

א. ר"א: מיו"ט הראשון של חג בו'.

אם למד מלולב והזכרה ביום, או מניסוך המים והזכרה מהלילה

ר"א: מגמ' או מתניתא, וביום דווקא

כדתניא מאימתי מזכירין על הגשמים

א. ר"א: משעת נטילת לולב, ב. רי"ה: משעת הנחתו

א. ר"א הואיל וד' מינין באין לרצות על המים,

וכשם שא"א להם בלא מים כך א"א לעולם בלא מים.

א"ל רי"ה: והרי גשמים סימן קללה,

א"ל ר"א: להזכיר אמרתי, ואפשר אף שלא בזמנה כתחית המתים

רי"ה יענה: בגשמים שאחר ניסן, דסימן קללה משא"כ תחית המתים

רבי: כשמפסיק לשאלה, מפסיק להזכרה וסימן קללה כרי"ה.

ג. ריב"ב: **משני בחג** מתחיל להזכיר. - דבשני ונסכיהם,

בשני ונסכיה', בשביעי 'כמשפט', רמוז ניסוך המים משני.

ד. ר"ע: **משני בחג**, ד'גשמי ונסכיה' - שני ניסוכין - יין ומים,

שמודה לדרשת ריב"ב

[ר"נ: 'בקדש הסך נסך' - בשני ניסוכין - יין ומים]

ויקשה דתנן: ניסוך המים כל שבעה. לא רי"ה: דיום אחד.

לא ר"ע: דב' ימים ו' וז', ולא ריב"ב: דששה ימים ב' עד ז',

לעולם כרי"ה - דעשר נטיעות, ערבה, וניסוך המים - הלמ"מ.